Dosarul nr.4r-1410/26
4-25076767-02-4r-10032026

D E C I Z I E

20 noiembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Bologan Ana
Proca Mihail

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul contravenientei Blajan Alexandra declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr.5r-146/2025 din 9 ianuarie 2026.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 14 mai 2025 agentul constatator a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 527032, conform căruia Blajan Alexandra a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute la articolul 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind sancţionată în baza normei materiale indicate cu amendă în valoare de 500 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 lei, în fapt reţinându-se că aceasta, începând cu data de 16 septembrie 2024, urmare a implementării de către organizaţia criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschise la băncile comerciale din Federaţia Rusă, PSB Bank, a primit pentru sine transferuri în ruble ruseşti pentru a vota un anumit partid şi a alege opţiunea „Nu” la referendumul din toamna anului 2024.

2. La 28 mai 2025 Blajan Alexandra a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 14 mai 2025, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliţie Căuşeni, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare, susţinând că vinovăţia sa nu a fost dovedită.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr.5r-146/2025 din 9 ianuarie 2026, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, contestaţia depusă de Blajan Alexandra împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 527032 din 14 mai 2025 încheiat de agentul constatator Şveţ Maria şi a deciziei de sancționare în baza articolului 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional și menţinut procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 527032 din 14 mai 2025 încheiat de agentul constatator Şveţ Maria în privinţa Alexandrei Blajan pentru comiterea contravenţiei prevăzute de articolul 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, precum şi decizia de sancţionare a acesteia cu amendă în valoare de 500 (cinci sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, contravenienta Blajan Alexandra a depus recurs prin care solicită admiterea cererii de recurs; casarea hotărârii primei instanţe cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestaţiei şi anularea procesului verbal cu privire la contravenţie şi decizia cu privire la sancţionare din data 14.05.2025, încetarea procesului contravenţional pe marginea acuzaţiei formulate în raport cu subsemna Blajan Alexandra în legătură cu nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie dar şi din motivul că în conduita subsemnatei lipseşte fapta contravenţiei stabilită la art.47^1 Codul contravenţional.

5. În motivarea recursului menționează că consideră că soluţia şi argumentele instanţei de fond sunt neîntemeiate, ilegale, adoptate în contradicţie cu circumstanţele cauzei şi grave vicii de procedură. Instanţa de fond a considerat că probele anexate la dosar de către agentul constatator demonstrează vinovăţia contestatarei pe deplin. Uniculprobatoriu la acest dosar este Procesul verbal întocmit în baza propriei aprecieri al agentului de constatare pe care instanţa l-a considerat irefutabil, fără să mai examineze alte circumstanţe ale cauzei, poziţia şi argumentele contestatarei etc. Instanţa de fond a menţionat că contestatara nu a venit cu probe pentru a combate poziţia agentului de constatare, şi asta ar înseamnă că concluziile din procesul verbal sunt veridice şi probate. Instanţa a considerat că simpla negare a contravenţiei nu este suficientă pentru a proba nevinovăţia. Astfel, prin hotărârea sa, instanţa de fond a încălcat unul din principiile de bază ale unui stat de drept şi principii de bază ale unui proces contravenţional/penal - principiul prezumţiei de nevinovăţie. În pofida faptului că sarcina probei vinovăţiei este pusă anume în sarcina agentului de constatare, instanţa prin aşa constatări precum „contestatara nu a prezentat explicaţii plauzibile în vederea combaterii învinuirii incriminate” sau „poziţia contestatarei care nu este de acord şi nu-şi recunoaşte vina ar fi doar declarativă” denotă o violare gravă a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, încalcă principiul unui proces

echitabil şi acces efectiv la justiţie. Instanţa de fond era obligată să examineze cauza cu respectarea principiilor constituţionale menţionate supra, contestaţia urma să fie examinată echidistant, fără a da prioritate vreunei părţi şi fără a pune sarcina de a proba nevinovăţia pe seama contestatarului. Instanţa a făcut referire la unele acte procesuale din alte dosare care nu au nicio legătură cauzală cu faptele incriminate contestatarei. Instanţa a concluzionat eronat că o asociere a unui număr de telefon şi existenţa unei aplicaţii bancare este de ajuns de a constatat existenţa tuturor componentelor contravenţiei de corupere electorală pasivă prevăzută la art.47[1]. Instanţa din start a respins posibilitatea ca un număr de telefon cu cartelă SIM poate fi utilizată de persoane terţe iar o aplicaţie instalată în orice telefon nu denotă utilizarea activă a acesteia. Instanţa consideră că nu este nevoie să existe o certitudine absolută ci doar propria convingere că contravenţia este probată. Mai mult ca atât, instanţa acuză contestatara de absenteism şi pasivitate, în pofida faptului că toate argumentele au fost expuse în contestaţie care trebuiau a fi examinate conform principiului legalităţii, echidistanţei, bunei credinţe, obiectivităţii, egalităţii armelor, inadmisibilităţii puterii probante a vreunei probe dinainte stabilită. Instanţa de fond face trimitere în hotărâre la nişte principii internaţionale cu privire la alegeri libere şi necesitatea combaterii corupţiei electorale, dare fără a demonstra existenţa acestei fapte ilegale prin probe pertinente şi incontestabile. Cu regret, instanţa de fond nici nu a încercat să examineze cazul în esenţa sa, în spiritul standardelor internaţionale. Instanţa de fond a acceptat necondiţionat poziţia agentului constatator, a ignorat prevederile legale exprese, a interpretat şi aplicat arbitrar norma legală, nu luat în calcul argumentele recurentului şi nici jurisprudenţa CEDO în cazuri similare. Instanţa de fond nu verificat problemele esenţiale ale cauzei. Instanţa nu a verificat cum agentul de constatare şi-a realizat dreptul discreţionar în activitatea sa. A fost ignorat faptul că intimatul a încălcat principiile uni proces echitabil. Instanţa a ignorat analiza scopului acordat de lege şi proporţionalitatea sancţiunii. Instanţa de fond copiind argumentele intimatului şi ignorând argumentele recurentului a încălcat grav principiul unui proces echitabil şi egalitatea armelor. Instanţa nu a dat apreciere multiplelor argumente de fapt şi de drept ale recurentului, limitându-s e la o explicaţie formală. Potrivit art. 466 din Codul contravenţional unul din temeiurile declarării recursului este: *cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părţi sau care, legal citată,* ***s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înştiinţa instanţa despre imposibilitate;*** *nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenţie.* Instanţa nu a argumentat şi nu a probat întrunirea elementelor constitutive ale contravenţiei. Nici agentul de constatare dar nici instanţa nu a examinat cazul obiectiv, or o

examinare formală a procesului verbal şi deciziei de sancţionare fără a analiza profund toate elementele, circumstanţele pentru a constata adevărul- este inadmisibil. Instanţa nu a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator. Instanţa nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc. Instanţa nu a verificat dacă aceşti bani au ajuns anume pe contul recurentului, dacă recurentul este cel care a pretins şi a beneficiat. Instanţa nu a verificat dacă banii au fost transmişi anume pentru a influenta votul la alegeri sau referendum. Instanţa nu a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc – adică dacă recurentul a dus fapta la bun sfârşit şi a acţionat anume după cum prevede fapta contravenţională - adică dacă votul său a fost influenţat. Nici agentul de constatare dat nici instanţa nu au putut proba aceste circumstanţe importante care sunt elemente indispensabile ale componenţei de contravenţie. Instanţa a ignorat faptul că în această speţă nu este stabilită nici latura obiectivă dar nici latura subiectivă a contravenţiei. Conform art.47[1] din Codul contravențional prevede expres că un element important este pretinderea, acceptarea şi primirea de bunuri pentru a exercita un drept electoral într-un anume mod. Acest fapt nu a fost constatat. Agentul de constatare s-a bazat doar pe unele probe indirecte. în rest, toate deducţiile sunt subiective iar decizia de sancţionare s-a bazat pe presupunere. Potrivit deciziei asupra cauzei contravenţionale, recurentul ar fi acceptat personal, de la reprezenţanţii blocului Victoria, prin intermediul unei aplicaţii bancare, mijloace financiare bani în scopul exercitării dreptului la vot pentru un anumit candidat. însă, nu este indicat cu precizie de la cine exact a obţinut bani, cînd anume au fost acceptaţi aceşti bani?, adică lipsesc circumstanţele comiterii faptei contravenţionale inscriminate, care potrivit art. 445 CC al RM, atrage nulitatea absolută. Nu există nicio probă care afr confirma că de acel telefon mobil sau de acea aplicaţie s-a folosit recureentul. Nu exsitâî nicio probă că recurentul a primit tgamsfer de bani. N u există nicio porbă care ar confirma că recurentul a ridicat careva sume de bani. în final nu există nicio porbă care ar confimra că băii au fost transmişţi cu scop de corupere electorală şi în genere dacă recurentul a participat la alegeri şi cum a votat. Nimic din cele menţionate nu au fost verificate nici de agentul de constatare dar nici de instanţa de judecată iar alte elemente ce servesc la constatarea existenţei contravenţiei imputate, nu au fost prezentate, respectiv lipseşte materialul probator la stabilirea concluziei agentului constatator. Reieşind din natura penală a contravenţiei stabilită prin cauza ***Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005),*** în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(l) Cod contravenţional al RM şi prin prisma cauzei ***Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010),*** urmează să exercite o investigaţie

completă. nepărtinitoare si obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient si concludent pentru stabilirea circumstanţelor importante ale cauzei, determinarea existentei faptei contravenţionale. încadrarea juridică a faptei contravenţionale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul. Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care **se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.** Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale **şi a probelor acumulate,** în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. La fel, menţionează că agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului. Simpla indicare de către agentul constatator că contravenientul ar fi comis contravenţia incriminată, nu poate sta la baza sancţionării acestuia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu. La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele şi circumstanţele incriminate contravenientului. Cum a comis acestă contravenţie imputată, de către agentul constator nu a fost indicat. Referitor la timpul săvârşirii contravenţiei este indicată perioadă (dată) incertă şi neclară iar cum a ajuns agentul nconstatator la constatarea datei sau perioadei comiterii contravenţiei nu este clar. Nu este există nicio probă, care să dovedească cine anume a dat bani, care persoană fizică. O aplicaţie bancară nu poate fi subiect al contravenţiei. Nu este menţionat clar şi fără echivoc timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă aceşti bani au ajuns anume la mine. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar. Unica pretinsă probă a poliţiei ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Mai mult ca atât agentul de constatare nu a verificat dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat

anume de către contravenient. Nu a fost nici într-un fel înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terţă. Prin urmare, fapta inscriminată este bazată doar pe nişte constatări subiecvtive personale şi presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informaţii indirecte şi interpretabile ambiguu. La decizia de sancţionare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componenţa contravenţiei d ela art.47[1] Codul contravenţional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancţiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenţiei. Instanţa de judecată nu a verificat toate omisiunile şi erorile de fond şi de procedură menţionate. ***Conform art. 425 din Codul Contravenţional al RM*** Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de *percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.* De menţionat faptul că potrivit Curţii Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională. Conform **art. 440 din Codul Contravenţional al RM** *Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.* Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenţie a articolului, care prevede o sancţiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenţiei de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esenţial fondul cauzei. Potrivit **art. 458 din Codul Contravenţional al RM** *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate: existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional: existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea*

sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Conform **art. 375 din Codul Contravenţional al RM** - Prezumţia de nevinovăţie ***(2)*** *Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.* ***Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*** Articolul **461 din Codul contravenţional al RM** prevede că *In cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa urmează să înceteze procesul contravenţional.* Conform **art. 460 din Codul Contravenţional al RM** *instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale în camera de deliberare, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptic şi juridic ale cauzei.* Cu referire la cele expuse supra, constatăm că, *agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenţionale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat.* Respectarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale constituie însăşi esenţa unei societăţi democratice, iar obligaţia statului de a se conforma cu bună-credinţă obligaţiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaţionale a statelor. Această obligaţie generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanţă cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei. Conform prevederilor **art.6 § 2 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului** orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăţia sa va fi legal stabilită. Notăm faptul că, tragerea la răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănui că persoana a săvârşit o abatere penală constituie o încălcare a Convenţiei. **Prezumţia de nevinovăţie stă la baza tuturor garanţiilor procesuale** legate de protecţia persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravenţional (reieşind din prevederile hotărârii CEDO în cauza *Ziliberberg vs. Moldova).* Legea procesual-penală şi cea contravenţională (reieşind din prevederile hotărârii CEDO în cauza *Ziliberberg vs. Moldova)* stabileşte că, răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitei. Această reglementare se include în spiritul prezumţiei nevinovăţiei datorită faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informaţii *certe şi veridice* despre vinovăţia ei, neadmiţându-se presupunerile sau

probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informaţie, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeaşi circumstanţă, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentinţe de vinovăţie. Cu privire la practica CEDO despre prezumţia de nevinovăţie, în cauza Creanga c. României 2012, p.88 Curtea reaminteşte că, la aprecierea mijloacelor de probă, ea reţine criteriul probei *"dincolo de orice îndoială rezonabilă".* La caz, nu există probe care să confirmă vinovăţia conmtravenientului în comiterea contravenţiei imputate şi nu confirmă, ***dincolo de orice îndoială rezonabilă,*** vinovăţia acestuia. Instanţa de judecată era obligată să verifice toate probele sub aspectul disponibilităţii şi pertinenţei lor. Dacă existau dubii privind veridicitatea unor date urma să fie audiaţi martori, să fie stabilită o expertiză etc. nimic nu s-a realizat. **Instanţa nu a putut înlătura dubiile menţionate supra. în pofida acestuia fapt, contrar prevederilor art. 375 din CC dubiile nu doar că nu au fost înlăturate dar au fost interpretate în defavoarea contravenientului.** Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) Codul contravențional, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional. Menţionez că omisiunea enunţată de rând cu celelalte enunţate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. La fel, omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speţă agenţii statului au înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art.445 alin.(2) Codul contravențional determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator. Instanţa nu a dat aprecierii faptului că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenţi indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47[1] Codul contravenţional. *Art. 6 pct. (2) CEDO* «exprimă principiul prezumţiei nevinovăţiei. Acesta, inter alia, cere ca în exercitarea funcţiilor lor, membrii completului de judecată nu trebuie să aibă o idee preconceputǎ precum că inculpatul a comis infracţiunea de care se învinuieşte; sarcina probei fiind pe seama părţii acuzării, şi orice dubiu urmează să fie interpretat în folosul inculpatului **....»** *Justificarea aplicării acestui principiul, are la bază ideea că pentru societate ar fi cu mult mai bine dacă o persoană vinovată ar fi achitată, decât dacă o persoană nevinovată ar fi condamnată. Sarcina probei este în seama acuzatului* numai dacă acesta are vreun motiv scuzabil, *însă în cazul în care există dubii cu privire la vinovăţie, acestea urmează a fi interpretate în favoarea lui.* La caz, fapta incriminată

este bazată doar pe nişte constatări vagi ale agentului constatator. Potrivit prevederilor art.47[1] alin.(l) din Codul contravenţional al RM **coruperea electorală pasivă** este *pretinderea, acceptarea sau primirea,* personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a *bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor* sub orice formă, *care nu i se cuvin***.** pentru sine sau pentru o altă persoană, *în scopul* exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune. În planul încadrării juridico-contravenţionale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că aş fi pretins careva mijloacele băneşti destinate anume pentru determinarea de a exercita sau să nu drepturile electorale în cadrul alegerilor. Prin urmare, partea recurentă atenţionează asupra faptului că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin.(l) art.47[1] cod contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia. în calitate de alegător. În alţi termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să *nu fie îndreptăţit a accepta sau primi asemenea foloase.* Cu privire la elementele constitutive ale contravenţiei incriminate, menţionăm următoarele: **Scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor** al faptei prejudiciabile prevăzută la art.47[1] alin.(1) Codul contravenţional, este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susţinătorului să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. *în prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată* în baza art.47[1] Codul contravenţional . *Accentuăm că scopul menţionat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective şi nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor băneşti.* La caz, agentul constatator nu a demonstrat că contravenientul urma să-şi asume vreun angajament ce ţine de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. Autorul recursului atenţionează că**,** în raport cu acţiunile/inacţiunile contravenientului nu există obiectul material sau imaterial al infracţiunii de corupere a alegătorilor, **pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „*bunuri, servicii, privilegii sau avantaje*** La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravenţională **atestă că NU s-a confirmat** săvârşirea de către subsemnat a faptei de corupere electorală pasivă. ***Coruperea electorală pasivă*** este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul *pretinderii, acceptării sau primirii,* personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a *bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor* sub orice formă, *care nu i se cuvin,* pentru

sine sau pentru o altă persoană, *în scopul* exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune. ***Latura obiectivă*** a contravenţiei specificate la art.47[1] Codul contravenţional al RM constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de primire de *bunuri, servicii, privilegii sau avantaje.* Contravenientul nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul. ***Latura subiectivă*** a infracţiunii specificate la art.47[1] Codul contravenţional RM se caracterizează prin intenţie directă. Adică, agentul constatator urma să demonstreze că acţiunile contravenientului ar fi constat în pretindere, acceptare, primire bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenţie directă. Aici. comunicăm că contravenientul era susţinător al unor partide politice, unde avea viziune separată cu privire la ce să voteze si pentru cine. Astfel, că nu avea nevoie să fie corupt pentru a vota într-un fel anume, *iar participarea acestuia la careva întruni permise în cadrul campaniei electorale, nu este o încălcare de lege.* ***Scopul*** infracţiunii de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. în prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Codul contravenţional RM. Prin urmare, reieşind din materialul contravenţional examinat, constatăm că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că *contravenientul ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului....* fapt care impune instanţa de judecată să înceteze procesul contravenţional în privinţa acestuia. Contrar materialelor anexate de agentul constatator cu titlu de probe comunicăm că: încheierile instanţelor judecătoreşti cu privire la autorizarea efectuării acţiunilor de urmărire penală din 22.10.2024 şi din 01 aprilie 2025 nu indică asupra comiterii contravenţiei de către contravenient. Reieşind din Raportul de analiză efectuat în cadrul cauzei penale nr.2023970322 nu demonstrează comiterea de către contravenient a careva acţiuni ilegale. La fel şi cu celelalte acte anexate la cauza contravenţională. Cu privire la pagina anexată, care ar fi Extras din lista abonaţilor la operatorul de telecomunicaţii, se indică careva date, însă care este legătura cauzală a acestor date cu contravenţia incriminată, nu este clar. Celelalte acte anexate la dosar de asemenea nu conţin careva informaţii despre comiterea contravenţiei de către recurent. Este necesar de reiterat că agentul constatator nu a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât să fie răsturnat principiul in dubio pro reo. Nicio probă nu are valoare prestabilită iar simplul fapt al întocmirii procesului verbal este insuficient pentru atragerea persoanei la răspundere contravenţională.

Agentul constatator a aplicat sancţiunea doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia contravenientului. Sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal revine agentului statului şi nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să demonstreze nevinovăţia sa. Ori nevinovăţia se prezumă până la momentul în care este răsturnată. Agentul constatator nici nu a făcut referire care probe concrete i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal. Simpla instalare a unei aplicaţii bancare sau un mesaj SMS nu este o încălcare a legii şi nu poate fi sancţionată, mai ales că nu este demonstrată vinovăţia persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral. Cu regret nici instanţa de judecată nu a examinat aspectele de fond şi de principiu menţionate supra, a ignorat să verifice existenţa tuturor elementelor contravenţiei şi a admis încălcarea gravă a drepturilor recurentului. Totodată, instanţa a ignorat argumentul cu privire la proporţia sancţiunii. Instanţa a refuzat să examineze speţa sub prisma individualizării pedepsei. Fără o analiză pertinentă şi o individualizare a faptei, fără a lua în calcul circumstanţe obiective a fost aplicată o amendă mare/maximă prevăzută de lege - 500-750 UC. De ce a fost aplicată sancţiunea maximă nu a fost motivat. Consideră că în acest sens, a fost sfidat grav principiul proporţionalităţii între faptă şi sancţiune. Deci, consider că instanţa de fond a examinat formal cauza, nu a cercetat pe deplin starea de fapt a speţei şi nu a dat un răspuns explicit tuturor problemelor de drept ridicate de către participanţii la proces în faţa instanţei. În final judecătoria, fără a da răspuns la argumentele invocate în contestaţie a respins nemotivat pretenţiile recurentului. Judecătoria, ca instanţă de fond îi revenea o deosebită obligaţie de a exercita controlul judiciar complet al procesului verbal contestat, în fapt şi în drept. Consideră că decizia instanţei trebuie să conţină: motivele cu referirea la legea guvernantă. La fel, considerăm că instanţa judecătorească trebuie să aprecieze probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii. Doar în

rezultatul examinării multiaspectuale a cauzei, cu cercetarea tuturor probelor poate fi apreciată şi evaluată necesitatea restrângerii unor drepturi şi libertăţi, lucru care a fost omis de către prima instanţă. Cu regret, instanţa de judecată în speţa dată nu au examinat probele necesare pentru a da o apreciere completă şi justă. Circumstanţele descrise în acţiune nu au fost apreciate corect de instanţa de fond, deşi această analiză trebuia să aibă loc prin prisma scopului urmărit şi a proporţionalităţii emiterii actului contestat. Astfel, instanţă de fond, nu a cercetat pe deplin starea de fapt, prin care a neglijat prevederile legii. Omisiunea de a analiza argumentele menţionate supra denotă că instanţa de fond a încălcat drepturile apelantului la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenţia Europeană. în acest sens, Curtea Europeană, reaminteşte în §30 al Hotărîrii din 28 aprilie 2005, definitivă la 28 iulie 2005 în cauza Albina împotriva României (Disponibilă: http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-122732) că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6.1 din Convenţie, include printre altele dreptul părţilor de a prezenta observaţiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucît Convenţia nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete şi efective *(Hotărîrea Artico împotriva Italiei, din 13 mai 1980, seria A, nr. 37, p. 16, §33),* acest drept nu poate fi considerat efectiv decît dacă aceste observaţii sunt în mod real „ascultate", adică în mod corect examinate de către instanţa sesizată. Altfel spus, art. 6 CEDO implică mai ales în sarcina ..instanţei" obligaţia de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor si al elementelor de probă ale părţilor, cel outin pentru a le aprecia pertinenţa [Hotărîrea Perez împotriva Franţei (GC), Cererea nr. 47.287/99, §80, CEDH 2004-1, şi Hotărîrea Van der Hurk împotriva Olandei, din 19 aprilie 1994, seria A, nr. 288, p. 19, §59]. Consideră că prin omisiunea instanţei de fond de a răspunde argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, recurentul este îndreptăţit să susţină că actul judecătoresc nu este suficient motivat şi că poziţia sa în speţa dată nu a fost examinată în mod echitabil, ceea ce presupune încălcarea art. 6 din Convenţia Europeană. Instanţele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-şi întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noţiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noţiunea de proces echitabil impune ca instanţa de judecată să nu-şi motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esenţiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părţi. Motivarea hotărârilor este o garanţie pentru părţi că, cererile lor au fost analizate cu atenţie, şi oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept,

care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă şi fermă, să aibă putere de convingere. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei. Distinct justificărilor expuse supra, instanţa de recurs învederează jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60). La capitolul legalităţii hotărârilor instanţei de judecată, jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanţei, unde funcţia unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanţei, dar de asemenea o obligaţie corespunzătoare a instanţei de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menţionat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părţilor să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei). Conchide că decizia instanţei de fond nu conţine o apreciere, ce ar determina definitiv şi incontestabil certitudinea adoptării soluţiei la care s-a ajuns. Astfel, constată interpretare şi aplicare greşită a legii şi crearea unei jurisprudenţe contradictorii. În lumina celor expuse reiterăm argumentele pe care le considerăm importante şi necesare de a fi elucidate de instanţa de recurs prin constatarea ilegalităţii actului administrativ emis de către intimat. În conformitate cu art.440 alin.(1) Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. În conformitate cu art.442 alin. (1) şi (9) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-

verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. (9) Partea rezolutivă a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancţionare, de încetare a procesului contravenţional sau de remitere a cauzei funcţionarului abilitat sa examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator sau autorităţii competente să soluţioneze cauza contravenţională, ori în instanţa de judecată, cu recomandarea, în toate cazurile, dacă consideră necesar, privind sancţionarea sau privind încetarea procesului, indicîndu-se şi termenul de contestare în instanţa de judecată. Potrivit prevederilor art.5 alin. (1) Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Potrivit art.10 din Codul contravențional, stabileşte că este contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Conform prevederilor art.375 Codul contravențional persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. La fel, partea recurentă menţionează că în cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărîrea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Oztiirk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menţionat că încadrarea de contravenţie dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilităţii art. 6 alin. 1 din Convenţie, indicaţiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. în aceeaşi cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumţiei de nevinovăţie, Curtea a notat că instanţele sesizate asupra temeiniciei contestaţiei, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentinţele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de poliţistul C., au aşteptat ca reclamantul să inverseze prezumţia de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator. În ordinea celor menţionate, reţinem că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului

dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speţă, prezumţia de nevinovăţie de care se bucură acuzatul contravenţional în acest caz nu a fost răsturnată. Potrivit art.461 alin.(1) Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. Din motivele expuse în prezenta cerere, deoarece în speţă procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe incontestabile care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajung la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei. Astfel, în condiţiile enunţate, conchidem că în speţă nu este demonstrat că în faptele recurentului, este întrunită fapta contravenţiei stabilită de art.47[1] Codul contravenţional. Potrivit prevederilor art.441 alin. (1) lit. a) Codul contravențional, *(1) Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.*

6. Conform art.471 alin.(1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților, în procedură scrisă.

7. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul contravenientei Blajan Alexandra declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr.5r-146/2025 din 9 ianuarie 2026, de a casa hotărârea atacată și de a pronunța o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din considerentele ce succed.

8. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.a) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune achitarea persoanei sau

încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art.441 Cod contravențional al Republicii Moldova.

9. Conform art.441 alin.(1) lit.b) Codul contravențional al Republicii Moldova, „procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției".

10. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată prezența temeiurilor de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond nu a ținut cont de rigorile art.458 alin.(1) Codul contravențional al Republicii Moldova, care indică că „examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit.a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit.b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit.c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit.d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit.f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei".

11. În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

12. Conform prevederilor art.442 alin.(1) Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

13. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

14. Reieșind din normele vizate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, Colegiul penal remarcă faptul că soluția instanței de fond privind respingerea contestației depusă de Blajan Alexandra ca fiind neîntemeiată, este una pripită în lipsa unei analize certe și clare a tuturor elementelor constitutive ale

contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional, precum și în lipsa de probe ce ar demonstra fapta contravențională incriminată acesteia.

15. Potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 527032 din 14.05.2025 Blajan Alexandra a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei administrative prevăzute de articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional, în fapt reţinând-se că aceasta, începând cu data de 16 septembrie 2024, urmare a implementării de către organizaţia criminală „Şor” a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschise la băncile comerciale din Federaţia Rusă, PSB Bank, a primit pentru sine transferuri în ruble ruseşti pentru a vota un anumit partid şi a alege opţiunea „Nu” la referendumul din toamna anului 2024. Pentru fapta comisă, prin decizia agentului constatator din aceeaşi dată, Blajan Alexandra a fost sancţionată cu amendă în valoare de 500 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 lei.

16. Procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în prezenţa persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional şi, deşi aceasta a menţionat că nu-şi recunoaşte vina la comiterea faptei imputate, a primit o copie de pe procesul verbal cu privire la contravenţie, fiindu-i explicate drepturile şi obligaţiile, fapt confirmat prin semnătura acesteia aplicată la rubrica respectivă (f.d. 12).

17. La 28 mai 2025, deci în termenul legal de 15 zile de la primirea copiei de pe procesul- verbal cu privire la contravenţie, Blajan Alexandra a formulat contestaţie împotriva actului de sancţionare, anexând copia procesului-verbal contestat Seria/Nr. MAI06 527032 din 14.05.2025. În consecință, prin hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr.5r-146/2025 din 9 ianuarie 2026 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, contestaţia depusă de Blajan Alexandra împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 527032 din 14 mai 2025 încheiat de agentul constatator Şveţ Maria şi a deciziei de sancţionare în baza articolului 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional, și menţinut procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 527032 din 14 mai 2025 încheiat de agentul constatator Şveţ Maria în privinţa Alexandrei Blajan pentru comiterea contravenţiei prevăzute de articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional, precum şi decizia de sancţionare a acesteia cu amendă în valoare de 500 (cinci sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei.

18. În prezenta cauză, Colegiul penal constată că instanța de fond, examinând cauza contravențională, nu a analizat în mod corespunzător prevederile art.441 Codul contravențional, care stabilesc temeiurile de încetare a procesului contravențional. Astfel, instanța de fond a pronunțat o soluție de recunoaștere a vinovăției

contravenientului fără a verifica caracterul veridic al faptei imputate. În consecință, instanța de recurs apreciază că hotărârea instanței de fond este eronată, întrucât nu s-a stabilit dacă fapta contravențională a existat sau nu, aspect fundamental pentru a putea constata vinovăția.

19. Prin urmare, lipsa unei verificări temeinice a existenței sau inexistenței contravenției reprezintă un viciu de procedură și de fond, justificând modificarea soluției pronunțate de instanța de fond, în vederea respectării principiului legalității și a dreptului la apărare al contravenientului.

20. În speță, procesul-verbal relevă următoarele elemente esențiale: data/perioada pretinsei comiteri a faptei (16 septembrie 2024, orele 10:40); locul desfășurării (s. Grădinița); fapta imputată (începând cu data de 16 septembrie 2024, urmare a implementării de către organizaţia criminală „Şor" a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschise la băncile comerciale din Federaţia Rusă, PSB Bank, a primit pentru sine transferuri în ruble ruseşti pentru a vota un anumit partid şi a alege opţiunea „Nu" la referendumul din toamna anului 2024); norma legală pretins încălcată (art.47/1 alin.(1) Codul contravențional).

21. Colegiul Penal relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului in dubio pro reo. Colegiul notează că, acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate fi temei de sancționare a persoanei.

22. Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nu rezultă că Blajan Alexandra ar fi săvârșit contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional. Simplul fapt al întocmirii procesului-verbal nu constituie, în sine, temei suficient pentru tragerea la răspundere contravențională. În consecință, concluziile agentului constatator cu privire la vinovăția lui Blajan Alexandra sunt nefondate, întrucât nu se sprijină pe probe certe și concludente, iar la materialele procesului contravențional nu au fost anexate acte sau probe materiale care să confirme săvârșirea faptei, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației agentului constatator de a demonstra vinovăția contravenientului.

23. Totuși, potrivit materialelor cauzei, Colegiul atestă că agentul constatator a prezentat instanței următoarele probe:

- Încheierea si mandatul judecătoresc din 1 aprilie 2025 emise de Judecătoria Chisinău (sediul Ciocana), potrivit cărora a fost autorizată folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii (f.d.16-18);
- Raportul comisarului _principal, şefului DIICSOP a INI, Roman Cujba din 20 martie 2025, prin care a fost sesizat Inspectoratul Naţional de Securitate Publică a IGP (f.d.20-21);
- Încheierea si mandatul judecătoresc din 22 octombrie 2024, emise de Judecătoria Chisinău (sediul Ciocana), privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigaţii din 22 octombrie 2024 (f.d.27-31);
- Ordonanţa privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurilor speciale de investigaţii din 8 noiembrie 2024 (f.d.32-34);
- Ordonanţa privind autorizarea măsurilor speciale de investigaţii din 22 octombrie 2024 (f.d.35-38);
- Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţii din 6 noiembrie 2024 (f.d.39);
- Ordonanţa privind autorizarea măsurilor speciale de investigaţii din 19 noiembrie 2024 (f.d.41-43);
- Ordonanţa privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţii din 11 decembrie 2024 (f.d.44-46);
- Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţii din 9 decembrie 2024 (f.d.47);
- Extrasul din rezultatul măsurilor speciale de investigaţii, obţinut din datele de anchetă furnizate de operatorii reţelelor de comunicaţii electronice, în care se regăseşte şi abonata Blajan Alexandra, care a recepţionat la data de 16 septembrie 2024 un mesaj prin aplicaţia PSB, la numărul de telefon înregistrat pe numele acesteia (f.d.50).

24. Cu referire la aceste probe, instanța de recurs consideră pertinent să evidențieze chestiunea admisibilității probatoriului, abordată cu un grad înalt de diligență din partea agentului constatator, astfel fiind autorizată, în condițiile stipulate de art.136 alin.(7) Cod de procedură penală, folosirea datelor, rezultatelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații în cauza penală nr. 2023970322 în actuala contravențională. Colegiul reține că în cadrul unei cauze penale conexe, în baza ordonanțelor motivate ale procurorului și a încheierilor emise de Judecătoria Chișinău, au fost autorizate măsuri speciale de investigație (MSI) în temeiul cărora a fost colectată informație de la furnizorul de comunicații electronice S.A. ”Moldcell” privind conexiunile cu aplicația mobilă „PSB”.

25. În acest context Colegiul apreciază că probele prezentate supra de agentul constatator nu sunt simple deducții sau o poziție subiectivă a agentului constatator ci sunt probe derivate din autorizații judiciare valide privind măsuri speciale de investigație (MSI) — inclusiv colectarea de date electronice, dispuse în cadrul unei cauze penale cu relevanță sistemică.

26. Deși datele au fost colectate legal și au caracter oficial, nu există probe directe care să demonstreze că Blajan Alexandra deține efectiv numărul de telefon vizat sau că ar fi recepționat mesajele respective. În consecință, nu poate fi stabilită cu certitudine legătura dintre probele colectate și acțiunile contravenientului imputate, adică primirea sau acceptarea de bunuri, servicii sau avantaje în scop electoral (art.47/1 alin.(1) Codul contravențional).

27. Totodată, Colegiul reține că, pentru a fi întrunită latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47[1] Codul contravențional, este suficientă constatarea uneia dintre acțiunile prejudiciabile — pretinderea, primirea sau acceptarea. Prin urmare, nu este necesar ca avantajele sau bunurile să fi fost efectiv primite ori ridicate, este suficientă manifestarea consimțământului de a pretinde, primi sau accepta acestea, pentru ca elementele constitutive ale contravenției să fie întrunite, iar constatarea uneia dintre aceste acțiuni prejudiciabile ale laturii obiective urmează a fi realizată în baza probelor materiale anexate la dosar.

28. Prin urmare Colegiul conchide că contravenția prevăzută de art.47/1 alin.(1) Codul contravențional presupune pretinderea, acceptarea sau primirea de avantaje materiale cu scopul influențării exercitării sau neexercitării drepturilor electorale. În vederea demonstrării vinovăției persoane pentru comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional, probele electronice (mesaje SMS recepționate prin aplicația PSB) sunt esențiale pentru a demonstra latura obiectivă a faptei, adică legătura directă între contravenient și acțiunile prejudiciabile.

29. Din materialele administrate în cauză, Colegiul Penal reține existența extrasului din datele de anchetă furnizate de operatorii rețelelor de comunicații electronice, anexat la f.d.50, în care se regăsește abonatul înregistrat cu numele Rusu Alexandra și se indică faptul că acesta a recepționat 2 SMS prin intermediul aplicației „PSB”.

30. Prin urmare, instanța de recurs nu poate ignora existența acestei probe și nici nu poate susține că în cauză ar lipsi cu desăvârșire datele referitoare la recepționarea a două mesaje. Totuși, Colegiul Penal consideră necesar să delimiteze existența unei asemenea date tehnice de demonstrarea faptului contravențional prevăzut de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional.

31. Astfel, recepționarea a două SMS-uri prin intermediul aplicației „PSB”, chiar și în situația în care numărul de telefon este înregistrat pe numele Blajan Alexandra, nu demonstrează, prin ea însăși, că ultimul a pretins, a acceptat sau a primit bunuri, servicii, privilegii ori avantaje necuvenite, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale.

32. Or, faptul tehnic al recepționării mesajelor nu poate fi echivalat, în mod automat, cu exprimarea de către persoana sancționată a unei voințe de a primi ori accepta mijloace financiare sau alte avantaje și, cu atât mai puțin, cu existența scopului special prevăzut de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional.

33. În speță, Colegiul Penal constată că agentul constatator s-a limitat la constatarea faptului că numărul de telefon înregistrat figurează în datele furnizate de operatorul rețelei de comunicații electronice și că pe acest număr a fost recepționat 2 (două) SMS-uri prin aplicația „PSB”. Însă această împrejurare, privită în mod izolat, nu permite stabilirea intenției lui Blajan Alexandra de a primi sau accepta mijloace financiare în scopul influențării exercitării drepturilor electorale.

34. Mai mult, agentul constatator nu a efectuat verificări suplimentare care să permită excluderea unor circumstanțe alternative în care mesajul respectiv ar fi putut ajunge pe numărul de telefon al contravenientului fără ca acesta să fi manifestat vreo voință de a primi sau accepta un avantaj. Nu au fost verificate, în particular, circumstanțele concrete în care mesajul a fost recepționat, dacă acesta a fost accesat sau deschis de către Blajan Alexandra, dacă acesta a întreprins ulterior vreo acțiune în raport cu mesajul recepționat ori dacă a existat vreo operațiune financiară ulterioară.

35. Or, simpla recepționare a mesajelor electronice nu exclude posibilitatea ca acesta să fi fost transmis în mod automat, eronat, accidental sau fără o acțiune prealabilă ori ulterioară din partea destinatarului. De asemenea, nu poate fi exclusă, fără efectuarea unor verificări suplimentare, existența altor circumstanțe obiective care să explice recepționarea mesajului fără ca aceasta să reprezinte o manifestare de voință a persoanei de a primi sau accepta un avantaj necuvenit.

36. În lipsa unor asemenea probe, concluzia privind existența intenției și a scopului electoral special ar avea la bază o simplă deducție, iar nu un fapt demonstrat prin mijloace de probă. Or, sarcina probării acestor împrejurări revine organului constatator și nu poate fi transferată asupra persoanei sancționate prin solicitarea ca aceasta să demonstreze că mesajul a fost recepționat accidental sau din alte motive independente de voința sa.

37. Prin urmare, Colegiul Penal apreciază că unicul fapt probat – recepționarea 2 (două) SMS-uri prin aplicația „PSB” – nu este suficient pentru a stabili existența

acțiunilor alternative prevăzute de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional și nici scopul special urmărit de persoana sancționată. În lipsa unor probe suplimentare care să confirme existența unei conduite conștiente și voluntare din partea lui Blajan Alexandra, orientată spre pretinderea, acceptarea sau primirea unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje necuvenite în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale, nu poate fi reținută întrunirea elementelor constitutive ale contravenției imputate.

38. Or, din materialele cauzei nu rezultă că recepționarea mesajelor ar fi fost urmată de o manifestare de voință a lui Blajan Alexandra de a primi sau accepta mijloace financiare, nu este demonstrată existența unei operațiuni financiare efective și nici nu sunt prezentate probe care să stabilească faptul că acesta a întreprins acțiuni concrete în vederea obținerii unui avantaj necuvenit în legătură cu exercitarea drepturilor sale electorale.

39. În aceste circumstanțe, simpla recepționare a mesajelor nu poate constitui, prin ea însăși, dovada pretinderii, acceptării sau primirii unui avantaj în sensul art.47/1 alin.(1) Codul contravențional. Atribuirea unei asemenea semnificații probatorii unei singure comunicări electronice ar presupune deducerea intenției și a scopului special al persoanei dintr-o împrejurare tehnică care, în lipsa altor probe coroborante, poate avea și alte explicații rezonabile.

40. Prin urmare, Colegiul Penal constată că probatoriul administrat nu permite stabilirea cu certitudine a faptului că Blajan Alexandra a săvârșit fapta contravențională imputată, iar dubiul existent nu poate fi suplinit prin prezumții sau presupuneri nefavorabile persoanei sancționate. În consecință, dubiul urmează a fi interpretat în favoarea lui Blajan Alexandra, în conformitate cu principiul in dubio pro reo, fiind incidente prevederile art.441 alin.(1) lit.b) Cod contravențional privind încetarea procesului contravențional în cazul în care nu există faptul contravenției.

41. În aceeași ordine de idei, Colegiul Penal reține că existența mesajelor recepționate pe un număr de telefon asociat persoanei sancționate nu poate fi echivalată, în mod automat, cu primirea sau acceptarea unui bun ori avantaj în sensul art.47[1] alin.(1) Codul contravențional. Între existența unei comunicări electronice și realizarea conduitei contravenționale există o diferență probatorie esențială, care, în prezenta cauză, nu a fost acoperită prin alte probe.

42. Pentru a concluziona că Blajan Alexandra a săvârșit contravenția imputată, era necesară stabilirea, prin probe pertinente și concludente, a legăturii dintre mesajul recepționat și una dintre acțiunile alternative prevăzute de norma contravențională – pretinderea, acceptarea sau primirea unui avantaj necuvenit. Totodată, trebuia

demonstrat că avantajul respectiv avea legătură cu scopul special prevăzut de lege, și anume exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale, or din materialele cauzei nu rezultă aceste împrejurări.

43. Astfel, instanța de recurs remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art.7 Codul contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Tot în acest context, potrivit art.375 Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

44. Conducându-se de prevederile art.473, art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se admite recursul contravenientei Blajan Alexandra, se casează integral hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr.5r-146/2025 din 9 ianuarie 2026, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care procesul contravențional intentat în privința lui Blajan Alexandra în temeiul art.47[1] alin.(1) Codul contravențional, se încetează din motivul lipsei faptei contravenționale.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Bologan Ana

judecător Proca Mihail